

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

του Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλοπούλου,
Πρωτοσυγ. της Ι. Μ. Σισανίου καί Σιατίστης

(β' μέρος)

20) ΕΝΟΡΑΤΙΚΟΙ: «βλέπουν» ή «ἀκούνε» παραστάσεις ή όμιλίες πού οί άλλοι δέν

ἀντιλαμβάνονται μέ τίς αἰσθήσεις τους. Αὐτοί συνήθως συγκεντρώνουν γύρω τους

μάστηκαν Σαμπατιανοί (Sabbathianer) καί ή κίνησή του Σαμπαταϊσμός³.

Ό μεσσιανικός ισχυρισμός του, οί διάφορες περίεργες ἐνέργειές του καί συμπεριφορές του, ή χρήση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ή κατανάλωση ἀπαγορευμένων οὐσιῶν, ή ἀναγόρευση τῶν δύο ἀδελφῶν του, ἐνός σέ βασιλιά τῆς Τουρκίας καί τοῦ ἄλλου σέ βασιλιά τῆς Ρώμης καί ή χρήση ὀργιαστικῶν πρακτικῶν πού εἶχαν ὡς θεμέλιο, ὅπως ἔχει ἐπισημανθεῖ ἕνα εἶδος καμπαλιστικοῦ - σεξουαλικοῦ μυστικισμοῦ⁴, θά γίνουν ἀφορμή νά συλληφθεῖ, ὕστερα ἀπό τήν ισχυρή παρέμβαση τῶν Ραβίνων τῆς Κων/λῆς στό Σουλτάνο, καί νά φυλακιστεῖ στήν Καλλίπολη.

Αποφυλακίστηκε ἀργότερα ὅταν ὁ ἴδιος ἀλλαξοπίστησε καί ἐγίνε μουσουλμάνος λαμβάνοντας ὡς νέο ὄνομα τό Aziz Mehmet Efendi⁵ μέ τήν παράλληλη ὑπόσχεση ἀπό τόν Σουλτάνο νά ἀναλάβει τό ἀξίωμα τοῦ φύλακα τῶν πυλῶν τοῦ παλατιοῦ. Ἡ πράξη του αὐτή ἀφ' ἐνός μέν ἐπιχειρήθηκε νά ἐρμηνευθεῖ ἀπό τούς ὁπαδούς ὅτι εἶχε συμβολικό χαρακτήρα γιά νά δικαιολογηθεῖ ή πράξη τῆς ἀποστασίας του, ἀφ' ἑτέ-

ρου δέ ή ἀποστασία του θά τοῦ προσθέσει ἐπιπλέον ὁπαδούς, διάφορους ἐξωμότες πού ἦταν ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς καί εἶχαν γίνε μουσουλμάνοι π.χ στή Θεσσαλονίκη.

Ό Sabbathai Zwi πέθανε τελικά τήν ἡμέρα τῆς ἰουδαϊκῆς ἐορτῆς τοῦ Yom Kippur στό Μπεράτι τῆς Ἀλβανίας στίς 17-9-1676. Οἱ ἀντιλήψεις του παρέμειναν ισχυρές γιά πολλά χρόνια μετά τό θάνατό του καί στόν ἑλληνικό χῶρο π.χ. Θεσσαλονίκη, Κων/πολη κ. ἄ. Δέν εἶναι μάλιστα τυχαῖο τό γεγονός ὅτι δύο αἰῶνες περίπου ἀργότερα ὁ Ἕλληνας λόγιος Στέφανος Κομμητᾶς (1770-1837), στό ἔργο του Ἐκκλησιαστική ἱστορία θά κάνει στόν Sabbathai Zwi εἰδική ἀναφορά⁶.

Ὡς τελική ἐπισήμανση στή μικρή αὐτή ἀναφορά μας γιά τόν ἐν λόγω ἰουδαῖο ψευδομεσσία θά θέλαμε νά ὑπογραμμίσουμε μία ἐπισήμανση πού κάνει ὁ ἐπιφανῆς ἰουδαῖος φιλόσοφος καί ἱστορικός Gershom Scholem (1897-1982). Ὁ G. Scholem στήν κλασική μονογραφία του γιά τόν Sabbathai Zwi⁷ τονίζει κατ' ἐπανάληψη, ὅτι ή ὅλη κίνηση τοῦ Σαμπαταϊσμοῦ δέν μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ ἀποκομμένη ἀπό τήν ἐπίδραση πού εἶχε ή Καμπαλά -ὁ ἰουδαϊκός ἐσωτερισμός- στίς ἰουδαϊκές κοινότητες τοῦ 17ου αἰῶνα.

3. Βλ. F. Schühlein, *Sabbathai Zwi*, LTHK 9 (1937), σπ. 50. Jacob Allerhand, *Das Judentum in der Aufklärung*, Fr. Frommann Verlag, Stuttgart - Bad Cannstatt 1980, σσ. 46, 96. Gershom Scholem, *Sabbatai Tsevi*, ὁπ. π, σ. 775.

4. Βλ. Salcia Landmann, *Der ewige Jude*, München 1974, σσ. 144 -146.

5. Βλ. George A. Tsoutsos, *Smyrna in the crossing roads between Europe and Asia Minor: A brief survey*, στό *Graeco-Arabica. Festschrift in Honour of V Christides*, Vol.IX- X, (ed. G.K. Livadas), Athens 2004, σ. 385

6. Βλ. Στεφάνου Κομμητᾶ, *Ἐκκλησιαστική Ἱστορία*, Β' ἐκδόσις, Ἐν Ζακύνθῳ ΑΩΞΑ=1861, σσ. 201-202.

7. Βλ. Gershom Scholem, *Sabbatai Tsevi*. ὁπ.π. Ἐκτός ἀπό τή γαλλική μετάφραση τῆς ἀρχικῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεως (*Sabbatai Zevi, the Mystical Messiah*) τοῦ 1973 ὑπάρχει καί γερμανική μετάφραση τοῦ ἰδίου ἔργου Βλ. Gershom Scholem, *Sabbatai Zwi. Der mystische Messias*, (über: Angelica Schweikhart) Jüdischer Verlag, Frankfurt am Main 1992.

ἄλλα ἐπιρρεπῇ ἄτομα πού τούς θαυμάζουν. Τούς πλανοῦν οἱ δαίμονες καί αὐτοί νομίζουν ὅτι βλέπουν καί ἀκοῦνε ὁράματα στόν ὕπνο τους ἢ ξύπνιοι, αὐθυποβαλλόμενοι λόγῳ τῆς ὑποσυνείδητης ἐπιθυμίας τους νά ξεχωρίσουν, προκαλώντας τήν προσοχή ἢ τόν θαυμασμό τῶν ἄλλων (ὑστερική ἐκτροπή τοῦ ψυχισμοῦ). Ὅχι σπάνια τέτοιες καταστάσεις συμβαίνουν καί σέ ὀρθοδόξους χριστιανούς μέ οὐσιαστική -ὑποτίθεται- πνευματική ζωή, λαϊκούς καί κληρικούς.

Οἱ μάγοι χρησιμοποιοῦν συχνά τά φαινόμενα τῆς ὑποβολῆς καί τῆς τηλεπάθειας ἢ τηλεψυχίας. Ἡ ὑποβολή εἶναι ἡ ἐμφύτευση ιδεῶν ἢ παραστάσεων ἀπό κάποιον, στό μυαλό κάποιου ἄλλου μέ τήν ἐπίμονη συγκέντρωση τῆς σκέψης ἐνός ισχυροῦ ψυχισμοῦ στή σκέψη ἐνός εὐαίσθητου ψυχισμοῦ πρὸς θυματοποίησή του (νοερῇ ὑποβολή). Μέ τήν τηλεπάθεια, δύο ἄνθρωποι, χωρίς νά τό ἐπιδιώξουν τεχνητά, ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους ψυχικά ἐξ ἀποστάσεως χωρίς μεσολάβηση αἰσθήσεων ἢ τηλεπικοινωνιακῶν μέσων. Ἄν τό φαινόμενο ἐπιδιωχθεῖ συνειδητά μέ νοερῇ ὑποβολή, τότε ἔχουμε τή λεγόμενη μεταβίβαση σκέψης. Ἐδῶ ἀκριβῶς στηρίζεται ἡ ἱκανότητα τῶν μάγων νά κάνουν κακό ἢ «καλό» σέ κάποιο πρόσωπο πού βρίσκεται πολύ μακριά, ἀρκεῖ νά ἔχουν ἕνα ὁμοίωμά του, ἢ φωτογραφία του ἢ κάποιο δικό του ἀντικείμενο (ροῦχα, νύχια).

Καμία σχέση μέ φαινόμενα τηλεπάθειας δέν ἔχει ἡ ἐκ τοῦ μακρόθεν ἐπικοινωνία μεταξύ πατρός Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ καί πατρός Πορφυρίου, οἱ ὁποῖοι γνωρίστηκαν ἐν προσευχῇ, ἐπιδιώκοντάς το, εὕρισκόμενοι σέ πολύ μεγάλη ἀπόσταση. Κι ἄλλοι πατέρες ἔχουν δοκιμάσει παρόμοιες ἐμπειρίες, ὅπως καί λαϊκοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Ἐδῶ ἔχουμε ἐμπειρία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐπειδή ὁ Χριστός γίνεται ὁ Ἴδιος Χῶρος καί Χρόνος μας, οἱ χρονικές καί γεωγραφικές ἀποστάσεις καταλύονται. Ἔτσι

τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλ. ἡ Ἐκκλησία ἡ ΜΙΑ, ἡ ἐν οὐρανοῖς καί ἡ ἐπὶ γῆς εἶναι ἡ Χώρα τῶν ζώντων καί γινόμεστε κι ἐμεῖς πολῖτες αὐτῆς τῆς χώρας, ὅπου τόσο ἡ γεωγραφία ὅσο καί ἡ ἱστορία ἔχουν γιά πάντα ξεπεραστεῖ, θεμελιώδης, λοιπόν, ἡ διαφορὰ μέ τά τερτίπια τῶν νοερῶν ὑποβολῶν.

21) ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ-ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ: αὐτοί ἀφιερώνουν λατρεία στό Σατανᾶ. Ἐμφανίζονται ἐντονότερα κατὰ τό 14^ο αἰ. ὅταν καί φτάνουν στό ἀπόγαιο τῆς δράσης τους. Λατρεύεται τό κακό χάριν τοῦ Σατανᾶ. Ὑπάρχουν καί εἰδικά σχολεῖα μαγείας (βλ. τόν σημερινό Χάρι Πότερ). Στίς τελετές τους ὑπάρχουν γυμνό, σέξ, διαστροφές, πόσις αἵματος, πίνακες δρακόντων, φιδιῶν, φωτιάς, ἀρχηγοί, ἰέρειες ντυμένες ὁλόμαυρα καί μάλιστα ὁμοφυλόφιλες στήν πλειοψηφία τους, ἐμβλήματα σατανιστικά, μαχαίρια πού οἱ ἀρχηγοί τά φιλοῦν ἀφιερώνοντάς τα στό Σατανᾶ. Ἐπιτρέπονται τό ψέμα, ἡ ἀπάτη, ἡ βλασφημία, ἡ διαστροφή, ὁ φόνος. Ἐπιβάλλεται ἀπόλυτη ὑπακοή στόν ἀρχηγό-γελοιογραφία, μᾶλλον παρωδία γέροντος/ἡγουμένου, θά λέγαμε. Κάθε καινούρια ἰδέα τοῦ μυαλοῦ καί γεγονός τῆς ζωῆς τῶν «πιστῶν» του, ἀνακοινώνονται ὑποχρεωτικά ἐντός τοῦ ναοῦ, δημοσίως καί μέ λεπτομέρειες. Ὑποχρεωτική ἐπίσης ἡ καθημερινή προσευχή στόν Ἑωσφόρο μέ κανονική ὥρα προσέλευσης, ἀλλιῶς ἐπακολουθεῖ δημόσια μαστίγωση ἀπό τόν ἀρχηγό καί ὅλη τή σύναξη. Ἡ συμμετοχή σέ χριστιανικές συγκεντρώσεις ἀπαγορεύεται, ὅπως καί ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία πρέπει νά καίγεται καί νά χλευάζεται.

Πῶς «βαπτίζεται» κανεὶς σατανιστής; Διηγεῖται ἡ Ντορίν Ἰρβáιν (γέν. τό 1939): Μικρό κορίτσι παρασύρθηκε στήν πορνεία καί τά ναρκωτικά. Κατὰ τή «βάπτισή» τῆς ὁ ἀρχηγός καθόταν στό θρόνο. Σηκώνεται, ὑψώνει τά χέρια, τόν προσκυνοῦν ὅλοι. Δύο «ἰέρεις» φέρνουν ἕναν ἄσπρο κόκορα, τόν σφάζουν καί τό αἷμα του στάζει σέ μιά ἀσημένια λεκάνη. Ὁ ἀρχηγός πλησιάζει τήν κοπέλα,

μέ τό μαχαίρι τῆς ἀνοίγει μιά σχισμή στό ἀριστερό της μπράτσο, τό αἷμα της στάζει στή Λεκάνη, ἀνακατεύεται μέ τό αἷμα τοῦ κόκορα, πίνει ἀπ' αὐτό τό μείγμα, δίνει τόν προσωπικό της ὄρκο στό Σατανᾶ, βουτάει καί τό δάχτυλό της στό αἷμα καί βάζει τήν ὑπογραφή της στήν περγαμηνή. Πουλήθηκε στόν Ἑωσφόρο. Οἱ παρευρισκόμενοι χαίρουν γιά τή γέννηση ἑνός ἀκόμη παιδιοῦ τοῦ Σατανᾶ, κυριεύονται ἀπό παράξενα σημεῖα τρέλας καί πέφτουν σέ πολλές ἀκατονόμαστες σαρκικές ἀμαρτίες. Ὁ Ἑωσφόρος ἐγινε κύριός της. Τόν ἀκούει, τόν βλέπει. Τήν προτρέπει, ὅπως καί ὅλους: κᾶνε τό κακό ὅσο μπορεῖς, χόρτασε ἡδονή, ἐγώ μ' αὐτά εὐχαριστιέμαι, ποτέ νά μή φοβᾶσαι καί θά σέ προστατεύω. Αναφέρεται ἄλλοῦ ὅτι μιά ἔγκυο γυναίκα, τή στιγμή τοῦ τοκετοῦ τήν ὑποχρέωσαν νά γεννήσει μέ... κλειστά πόδια!! Ἡ κοιλιά της ἔσκασε, ἡ ἴδια πέθανε -«θυσιασμένη» στό Σατανᾶ- καί τό παιδί ἐχρίσθη ἀπό ἐκείνη τή στιγμή διάδοχος ἱερέας τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος σατανιστῆ ἱερέως.

Κάνοντας ἕνα ἄλμα στούς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, θά θυμηθοῦμε τίς θυσίες μικρῶν παιδιῶν -τά ἔκαιγαν- μπροστά στό ἄγαλμα τοῦ Μολόχ (Λευιτ. ιη', 21). Στούς ἀρχαίους χρόνους, ὁ χρησμός τῶν μαντείων ἦταν συνήθως: «κόρην ἄχραντον θυηπολεῖτε», δηλ. θυσιάστε παρθένο κόρη δηλ. μητέρα μελλοντική πολλῶν παιδιῶν. Πόσες κοπέλες ἔφυγαν ἔτσι, οἱ ὁποῖες θά ἔδιναν πολλά καί γερά τέκνα! Ὁ Απόλλων ὅμως, ἀπολλύων ὄνομα καί πράγμα, δαιμόνιο εὐφύεστατο, τὰ ἐμπόδιζε νά ἔρθουν στήν ὑπαρξη σκοτώνοντας τίς μητέρες τους. Τό ἴδιο δαιμόνιο σήμερα, παρωθεῖ σέ ἀναρίθμητες ἐκτρώσεις, δηλ. σέ ὄντως σατανικότατους φόνους. Τό συγκεκριμένο δαιμόνιο σήμερα ὀνομάζεται ἐκτός τῶν ἄλλων καί πρακτικό πνεῦμα καί παρασύρει ἐκείνους -βέβαια- πού θέλουν νά παρασυρθοῦν, σκοτώνοντας τὰ παιδιά τους μπροστά στό εἰδωλο/ἄγαλμα τοῦ Ὁρθολογισμοῦ, πού ἐπέχει θέση νέου Μολόχ.

Συναφεῖς πρός αὐτές τίς τελετές εἶναι καί αὐτές τῆς μαύρης μαγείας. Οἱ σατανιστές μυοῦνται σ' αὐτές μεσάνυχτα, σέ χώρους ἐρημικούς καί ἡσυχούς, σέ κάποιο ἐγκατελειμμένο σπίτι, ἀπόκλημνες παραλίες, δάση κ.λ.π. Ὅλοι ἐδῶ συναγωνίζονται στήν αἰσχύροτητα καί τή διαστροφή. Ὡς καί ὁ σαδομαζοχισμός εἶναι στοιχεῖο τῆς λατρείας τους. Ἀλλες ἱερεῖες σχίζουν τό σῶμα τους, ἄλλες τό τεμαχίζουν, θυσιάζουν ἐπίσης νεκρά ἀνθρώπινα σώματα, βγάζοντάς τα ἀπό τοὺς τάφους τους. Τέτοιος σκοτισμός τοῦ νοῦ!

Μαγικά/σατανικά στοιχεῖα ὑπάρχουν στά διάφορα θρησκευματα, ἀφοῦ ἐκτός Ὁρθοδοξίας μιά εὐλογημένη δυσπιστία ἢ καί καχυποψία, ἂν θέλετε, αὐτῆς τοῦ δοκιμάζειν τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, μᾶς ὁδηγεῖ νά διαπιστώσουμε ὅτι τό πνευματικό κλίμα εἶναι κατ' ἐπιείκειαν προβληματικό. Εἴτε μιᾶς γιά τό ντίκρ στό Ἰσλάμ ὡς τεχνική ἔκστασης, εἴτε γιά τή μόξα τῶν Ἰνδουιστῶν, τή νιρβάνα τῶν Βουδιστῶν, τό ταό τῶν Κινέζων ἢ τό σίντο τῶν Ἰαπώνων, νά φέρνουμε στό μυαλό μας ἕναν ἀπελπιστικό κόσμο εἰδώλων μέσα στόν ὁποῖο καταλήγουμε νά χαθοῦμε, νά ἐκμηδενιστοῦμε ὡς προσωπικότητες. Ὁ π. Παῖσιος κάποτε, ταξιδεύοντας γιά τήν Αὐστραλία ἀεροπορικῶς, αἰσθάνθηκε ἀφόρητο ψυχικό βάρος πάνω ἀπό τίς Ἰνδίες, δοκιμάζοντας ἔτσι τήν πνευματική τους γεύση.

Ὅσο γιά τὰ μυθεύματα περί μετενσαρκώσεως, ὁ σημερινός δυτικός, ἀκατήχητος, ἀνάσκητος καί φίλαντος ἄνθρωπος, εὐκολα παρασύρεται ἀπό αὐτά, γιατί ὅπως τοῦ λένε, καί σ' αὐτήν ἐδῶ τή ζωή νά μή μετανοήσῃ, θά τό κάνει σέ μιά μελλοντική του ζωή. Νά σέ πιάσω ἐγώ ἀπό τή μία καί μοναδική σου ζωή, λέει ὁ διάβολος κατά τόν π. Παῖσιο, κι ἐσύ νά πιστεύεις ὅτι θά μετανοήσεις σέ μελλοντικές ζωές! Ὁ ἀπ. Παῦλος ὅμως εἶναι κατηγορηματικός (Ἐβρ. 9, 27): «ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις». Μιά φο-

ρά θα πεθάνουμε γιατί μιά φορά θα ζήσουμε. Η θεωρία μάλιστα τών μετενσαρκώσεων λέει ότι κάθε μετενσάρκωση διαρκεί 49 μέρες και είναι και πάρα πολύ σπάνιο να μετενσαρκωθείς σέ άνθρωπο.

α) Θα πρέπει έπομένως νά μᾶς διευκρινίσουν ἂν πρέπει νά περιμένουμε πολλές ζωές μέχρι νά μετενσαρκωθούμε πάλι σέ ἄνθρωπο, ὥστε νά μπορέσουμε νά μετανοήσουμε, ἢ ἂν μπορούμε νά μετανοήσουμε στό μεταξύ ὡς γάτες, σκύλοι ἢ εὐκάλυπτοι καί,

β) ἄφου καί τά μέντιους πιστεύουν στή μετενσάρκωση καί εἶναι πολύ ἀπίθανο κάποιος νά μετενσαρκωθεί σέ ἄνθρωπο, μέ ποιούς πεθαμένους συγγενεῖς μας ἐπικοινωνοῦν αὐτά καί βάζουν καί μᾶς νά μιλάμε μαζί τους; Καταλάβετε ἀσφαλῶς μέ ποιούς μιλοῦν καί μιλάμε!

Οὐφισμός.

Ἡ τάση γιά συζητήσεις μέ ἐξωγήινους ἢ γιά ἐμφανίσεις τους, ξεκινάει ἀπό τό Β' παγκόσμιο πόλεμο καί ἐξῆς, ἀπό πιλότους τών συμμαχικῶν ἀεροπλάνων. Προηγουμένως ὅμως ὑπῆρξε μιά ἱστορία σά μυθοπλασία. Ὁ Ὁρσον Οὐέλλες μετέδιδε σέ ραδιοφωνικές συνέχειες τό βιβλίό τοῦ H. G. Wells «Πόλεμος τών κόσμων», τό ὁποῖο μιλοῦσε γιά ἐξωγήινους -νέα λέξη τότε- καί τό ἀπέδιδε μέ τρόπο πού ὁ κόσμος τρομοκρατήθηκε, σχεδόν ξεχνώντας ὅτι πρόκειται γιά μυθιστόρημα. Ἀπό τότε λόγω μαζικῆς ὑποβολῆς πλήθυναν οἱ ἀναφορές σάν κολλητική ἀσθένεια. Μέχρι πού ἔδειξαν καί ἐξωγήινες... τηγανίτες!

Ἐμεῖς πρέπει νά ἐξετάζουμε ἂν οἱ συγκεκριμένες ἀναφορές εἶναι ἀποκυήματα φαντασίας λόγω προβολῆς, χρηματισμοῦ ἢ καί βούλησης π.χ. γιά τουριστική ἐξέλιξη μιᾶς περιοχῆς: σχεδιάζουν κάπου διάφορα περίεργα ἀποτυπώματα χειρῶν ἢ ποδιῶν «ἐξωγήινων» καί βάζουν κάποιους νά τό παίζουν αὐτόπτες καί αὐτήκοοι μάρτυρες τέτοιων ἐπισκέψεων.

Συνήθως αὐτοί πού δέχονται τά UFOS στή μεγάλη τους πλειοψηφία ἀπορρίπτουν τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Ἀπορρίπτουν δηλ. γεγονότα γιά τά ὁποῖα μαρτύρησαν μέ τό αἷμα τους ἑκατομμύρια γήινοι ἄνθρωποι καί δίνουν βάση σέ ἀναφορές ἐμφάνισης ΟΥΦΟ ἑνός 12χρονο, 2-3 ἡλικιωμένων, οἱ πιά πολλές τά ξημερώματα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται στόν πιό βαθύ ὕπνο. Ἀκόμη καί μεγάλες χῶρες πού ἀσχολοῦνται μέ δοκιμές ὑπερσύγχρονων ὅπλων διασκεδάζουν τίς ἀποτυχίες τους, ἀφήνοντας νά διαρρεύσουν εἰδήσεις γιά ἐμφανίσεις ΟΥΦΟ γιά νά στρέφεται ἡ προσοχή τοῦ κόσμου σ' αὐτά. Ὅταν π.χ. οἱ Σοβιετικοί προηγήθηκαν τών Ἀμερικανῶν στήν ἀποστολή μή ἐπανδρωμένου πυραύλου στό διάστημα, οἱ Ἀμερικανοί διασκεδάσαν τήν καθυστέρησή τους ἀναφέροντας ἐμφανίσεις ΟΥΦΟ στό Τέξας.

Ἄς σκεφτοῦμε ὅμως ὅτι, ἂν ὁ ἄνθρωπος βγάλει ἀπό τήν καρδιά του τό Χριστό, τή θέση του θά πάρουν διάφορα εἰδῶλα, γιατί ὄχι καί οἱ ἐξωγήινοι; Ὁ ἄνθρωπος πιστεύοντας ὅτι τά πάντα λύνονται μέ τήν ἐπιστήμη, διαψεύστηκε παταγωδῶς: παντοῦ πόλεμοι, οἰκολογικές καταστροφές, ἡ πολιτική τόν ἀπογοήτευσε, ἡ τέχνη τόν ἀγγίζει μόνον ἐπιδερμικά. Ἀφού ἡ γῆ μᾶς ἀπογοήτευσε, θά 'ρθοῦν οἱ ἔξω ἀπό τή γῆ νά μᾶς κατευθύνουν. Αὐτοί, ἐπιτέλους θά ξέρουν! Ἐπειδή μάλιστα οἱ ἐξωγήινοι καί σάν θέμα κάνουν τρελές εἰσπράξεις, καθώς παρουσιάζονται στήν πλειοψηφία τους καλοί καί εὐνοϊκῶς διατεθειμένοι ἀπέναντί μας ἀπό σκηνοθέτες καί σεναριογράφους (Στίβεν Σπίλμπεργκ), γίνεται εὐκολότερη ἡ ἀποδοχή τους καί ἡ προσδοκώμενη ἔλευσή τους. Ἡ ἔντονη ἀναμονή κάνει πολλούς νά νομίζουν ὅτι τοὺς βλέπουν ἤδη, ἢ ὅτι βλέπουν τά ὀχήματά τους. Εἶναι ψυχολογικῶς ἐξακριβωμένο ὅτι οἱ παραισθήσεις καί ψευδαισθήσεις δίνουν καί παίρνουν σέ περιόδους ἀναμονῆς.

Ἐνθουσιάζονται δέ τόσο οἱ οὐφιστές, ὥστε διά τών ἐξωγήινων ἐρμηνεύουν καί

τήν ιστορία π.χ. λένε ότι έξωγήνιοι κατασκεύασαν τīs αἰγυπτιακές πυραμίδες! Παραπονούνται ἔπίσης κάποιοι ἀπό αὐτούς, ὅτι ἔφυγαν ἀπό τήν Ἐκκλησία γιατί δέν ἀντιμετωπίζει ἐπιστημονικά τὰ διάφορα θέματα. Ὅταν ἐμεῖς οἱ «ἐκκλησιαστικοί» τούς δείξουμε ὅτι ἐπιστημονικῶς δέν ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξή τῶν ΟΥΦΟ, δυσφοροῦν. Πῶς ἀπό τή μιά εἶναι θιασῶτες τῆς ἐπιστήμης κι ἀπό τήν ἄλλη δυσφοροῦν πρὸς αὐτήν ὡς πρὸς τούς έξωγήνιους; Ἀπλούστατα θέλουν νά πιστεύουν στήν ὑπαρξή τους καί δέ θέλουν νά πιστεύουν στήν Ἐκκλησία. Καί κάτι βασικό: αὐτός πού λέει ὅτι βγήκε ἀπό τήν Ἐκκλησία, οὐδέποτε ἦταν μέσα, λέει καί ψέματα δηλαδή.

Τί συμβαίνει ἂν ὑπάρχουν καί ἀληθινές ὁράσεις έξωγήνων;

Ξέρουμε ὅτι οἱ δαίμονες κατοικοῦν στόν ἀέρα (Ἐφεσ. 6, 12). Ἐκτός ἀπό τόν Παῦλο καί πολλοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ὁ Ἀθανάσιος ἡ ὁ Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, μιλοῦν γιά ἐναέρια πνεύματα πού προξενοῦν πολλές καί διάφορες πλάνες στόν ἀέρα. Ὅποιος μάλιστα θέλει νά βλέπει διάφορα, κάνει τήν ἀκάθαρτη καρδιά του χῶρο πλάνης ὅπου καί ἐμφανίζονται διάφορα (PG 120, 709).

Ἀναφέρεται στό βίο τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου τῆς Τούρ (4ος-5ος αἰ.), ὅτι ἕναν μοναχό πού δέν ἔκανε ὑπακοή στό γέροντά του τόν πλάνεψε ὁ διάβολος. Δαίμονες μέ τή μορφή ἀγγέλων φώτισαν μιά νύκτα τό δωμάτιό του καί τοῦ πρόσφεραν ἕνα οὐράνιο ἔνδυμα, τό ὁποῖο φόρεσε καί ἔδειχνε. Ὅταν ὁ γέροντας καί οἱ ἄλλοι μοναχοί τοῦ εἶπαν καί μάλιστα μέ πειστικό τρόπο, γιατί ὁ ἴδιος ἀρνιόταν, νά πᾶνε στόν Ἅγιο Μαρτίνο γιά νά ἐλέγξει τό ὕφασμα, αὐτό ἐξαφανίστηκε. Βλέποντας ὁ διάβολος ὅτι δέ θά ξεγελιόταν καί ὁ ἅγιος, ἐξαφάνισε τὰ πειστήρια.

Στό βίο τοῦ Ἀγίου Βενεδίκτου (5ος-6ος αἰ.) ἀναφέρεται περίπτωση φωτεινοῦ ἀντι-

κειμένου πού προκάλεσε ὁμαδική πλάνη. Σκάβοντας οἱ μοναχοί γιά νά χτίσουν τό μοναστήρι, βρῆκαν ἕνα παλιό εἰδῶλιο καί τό πέταξαν πιο πέρα γιά νά μήν τούς ἐνοχλεῖ. Βλέπουν τότε ὅλοι τό εἰδῶλιο ν' ἀρπάζει φωτιά καί φοβούμενοι ὅτι τό κτίριο τῆς μονῆς θά καταστραφεῖ, ἔσπευσαν νά σβήσουν τή φωτιά, μάταια ὁμως. Πῆγαν τότε ἔντρομοι στόν ἅγιο. Ἐκεῖνος καταλαβαίνοντας ὅτι μόνο γιά τὰ δικά τους, ὄχι ὁμως καί γιά τὰ δικά του μάτια ὑπῆρχε ἡ φωτιά, προσευχήθηκε κι ἔκανε νά συνέλθουν τὰ μάτια τους. Ἐκεῖνοι βλέποντας τό μοναστήρι ἄθικτο καί τή φωτιά νά μήν ὑπάρχει, συνειδητοποίησαν τήν ὁμαδική τους πλάνη.

Στό βίο τοῦ Ἀγίου Νείλου τῆς Σόρας (15ος αἰ.) στή Ρωσία, ἀναφέρεται τό ἐξῆς περιστατικό: ὑπῆρχε στή σκήτη τοῦ ἁγίου κάποιος μοναχός Ἀδάμ μέ τό μικρό του γιό. Μιά μέρα ἔστειλε τό μικρό σέ κάποιο θέλημα. Καθώς ὁ μικρός περπατοῦσε, ἕνας παράξενος ἄνθρωπος τόν ἄρπαξε καί τόν μετέφερε στόν ἀέρα στήν κατοικία του μέσα στό δάσος. Ὁ μοναχός καί οἱ πατέρες στή σκήτη περίμεναν ὥρες πολλές. Ἐψάξαν ἀλλά τίποτε. Κατέφυγαν τότε στή λάρνακα τοῦ Ἀγίου Νείλου καί τόν παρακάλεσαν. Τότε κατέφθασε, κατά μαρτυρία τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ ἀργότερα, ὁλοζώντανος ὁ ἅγιος στήν κατοικία τοῦ δάσους. Κτύπησε μέ τό ραβδί του τό παράθυρο, σείστηκε τό κτίριο καί ὅλα τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἔπεσαν καταγῆς. Διέταξε κατόπιν ὁ ἅγιος τό πνεῦμα πού εἶχε ἄρπάξει τό παιδί, νά τό ἐπιστρέψει. Ὁ ἴδιος τότε παράξενος ἄνθρωπος πῆρε τό παιδί καί τό μετέφερε στή σκήτη.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ὅτι οἱ ὁράσεις έξωγήνων ὅταν εἶναι ἀληθινές εἶναι δαιμόνια. Μάλιστα στίς διηγήσεις τέτοιων ὁράσεων, οἱ έξωγήνιοι φαίνονται σχεδόν πάντοτε «ἀντιχριστιανικῶς» τοποθετημένοι.

Τό γενικό συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὅταν ὁ ὁρθόδοξος χριστιανός ζεῖ τήν πίστη του,

ΣΗΜΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Π.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἑταιρεία «Σκοπιά» ἐκδίδει κάθε νέο ἔτος ἓνα βιβλιάριο σάν ἡμερολόγιο, στό ὁποῖο ἀναλύει κάθε ἡμέρα ἓνα ἐδάφιο ἀπό τήν ἁγία Γραφή, ὅπως ἐκείνη θέλει. Διαβάζουμε ἀπό τό:

«Βιβλίο του ἔτους 2009», 6-9-09, «ποῖο θα εἶναι το σημεῖο της παρουσίας σου; Ματθ. 24, 3». Ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάλυση: «Ἀνόμοια με τους ἀπίστους, οἱ μαθητές του Ἰησοῦ ὄχι μόνο θα ἐβλεπαν το σημεῖο της παρουσίας του ἀλλά και θα κατανοοῦσαν τη σημασία του. Θα “μάθαιναν” ἀπό τα χαρακτηριστικά ἐκείνου του σημείου και θα ἤξεραν, την ἀληθινή του σημασία. Θα ἀντιλαμβάνονταν πλήρως ὅτι “ἐκεῖνος πλησιάζει εἶναι στην πόρτα” (Ματθαῖος 24-32, 33). Ἐνῶ ἀληθεύει ὅτι τόσο οἱ ἀπίστοι Ἰουδαῖοι ὅσο και οἱ πιστοὶ χρισμένοι Χριστιανοὶ εἶδαν μια περιορισμένη ἐκπλήρωση των λόγων του Ἰησοῦ τον πρῶτο αἰῶνα, μόνο οἱ χρισμένοι ἀκόλουθοί του ἐκείνον τον καιρό θα μπορούσαν να μάθουν ἀπὸ αὐτά τα γεγονότα θα μπορούσαν να κατανοήσουν την ἀληθινή σημασία των ὧν ἐβλεπαν. Ἡ σύγχρονη τάξη του Ἰωάννη ἐπίσης ἔχει κατανοήσει την ἀληθινή σημασία του σημείου. Ὡς τάξη, αὐτοὶ οἱ χρισμένοι ἀποτελοῦν τη σύγχρονη γενιά της σημερινῆς εποχῆς ἡ ὁποία δεν θα παρέλθει “μέχρι να

συμβοῦν ὅλα αὐτά” (Ματθαῖος 24-34). Αὐτό υποδηλώνει ὅτι μερικοὶ χρισμένοι ἀδελφοὶ του Χριστοῦ θα εἶναι ζωντανοὶ στη γῆ ὅταν ἀρχίσει ἡ προειπωμένη μεγάλη θλίψη».

Ὅλες οἱ ἐρμηνεῖες δίδονται ἀπὸ τὸν «πιστό καὶ φρόνιμο δούλο», τὸν γνωστό «ἄγωγό καὶ πιστό οἰκονόμο τοῦ Θεοῦ». Πάντοτε μέσω τῶν διαφόρων ἐντύπων της ἑταιρείας ὁ «δούλος» ἀποκλειστικά ἔδινε τὴν «τροφή» ἢ ὁποία γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα πάντοτε εἶχε τὴν ἔννοια τοῦ ἐπείγοντος, -ἔρχεται ὁ Ἀρμαγεδδώνας, τὸ τέλος τοῦ κόσμου εἶναι πλησίον. Ὅμως εἶναι γνωστό ὅτι ὁ «δούλος» εἶχε προφητεύσει χρονολογίες πού ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς.

Στῆς 17-10-09 τίθεται πάλι τὸ ἐρώτημα: **«Ποῖο το σημεῖο της παρουσίας σου και της τελικῆς περιόδου του συστήματος πραγμάτων?»**. Ἐρμηνεύει ἡ «Σκοπιά»: «Πριν ἀπὸ σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, κατὰ τη διάρκεια μιας ιδιωτικῆς συζήτησης με τον Κύριό τους στο ὄρος των Ελαιῶν, τέσσερις ἀπόστολοι του Ἰησοῦ ἔθεσαν τὴν παραπάνω ἐρώτηση. Σε ἐκείνη τὴν ἐρώτηση οἱ ἀπόστολοι χρησιμοποίησαν δύο πολὺ ἐνδιαφέρουσες ἐκφράσεις “**ἡ παρουσία σου**”¹ και ἡ τελικῆ

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας.

συμμετέχει στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νηστεύει, προσεύχεται, ἐξομολογεῖται, κυρίως δὲ ὅταν κοινωνάει ὕστερα ἀπὸ τὴν κατὰ δύναμιν προετοιμασία, καθίσταται ἀπρόσβλητος ἀπ’ ὅλες τίς προεκτεθεισες δαιμονικῆς ἐπιβουλῆς. Ἡ θεία Λειτουργία

πρῶτιστα, εἶναι ἡ καρδιά πού στέλνει τὸ ζωογόνο σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου σὲ ὅλα τὰ μέλη. Ὅταν ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ φανεῖται στὴ δική μας ζωὴ, νικάει τὸ θάνατο, τὴ σάρκα, τὸν κόσμον καὶ τὸ διάβολο μὲ ὅλα τὰ τάγματά του.